

Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb

Box 17002

104 62 Stockholm

Stockholms län

Organisationsnummer: 802407-6708

Justitiedepartementet

103 33 Stockholm

Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb svar på remiss på EU-kommissionens förslag till ändringar i EU:s vapendirektiv (91/447/EEC)

Vi tackar för möjligheten att komma till tals.

Bakgrund och om Föreningen

Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb (LVF) är en skytteförening med en snart hundraårig historia och närmare 300 aktiva medlemmar. Föreningen är medlem i Försvarsutbildarna genom moderföreningen Luftvärnsförbundet, och därmed en aktiv del av Totalförsvaret. Många av våra medlemmar har eller har haft viktiga positioner inom landets totalförsvaret.

LVF har några av Europas bästa skyttar som medlemmar, med flera pallplaceringar på VM, EM, NM och SM.

LVF har flera instruktörer och en omfattande tävlings-, utbildnings- och ungdomsverksamhet, inom både skytte och sjukvård. De senaste åren har vi exempelvis utbildat luftvärnsungdomar, vilka är en viktig bas för rekryteringen till Försvarsmakten.

LVF underhåller en av Stockholms största skjutbanor på ideell och kostnadsfri basis, vilket kommer både Polis-, Skyddsvakter och Försvarsmakt till del.

Majoriteten av LVF:s medlemmar är både jägare **och** sportskyttar.

Samtliga våra medlemmar har minst ett, men oftast flera vapen som påverkas negativt av det lagda förslaget. Detta innebär både stor ekonomisk och idrottslig skada utan att målet för förslaget nås. LVF har ett femtontal föreningsvapen som påverkas negativt av förslaget. LVF har också ett antal vapen som genom sin ålder och historia är av unikt kulturhistoriskt intresse.

Sammanfattning

LVF avstyrker förslaget i dess helhet, bland annat på grund av:

- Förslaget omöjliggör för LVF att lösa våra uppgifter inom ramen för Totalförsvaret.
- Förslaget äventyrar majoriteten av LVFs aktivitet och är extremt betungande för vår verksamhet.
- Förslaget innebär att de skyttesporter som LVFs medlemmar är aktiva i förbjuds och upphör att existera.
- Förslaget saknar konsekvensanalys och stöds vare sig av forskning på området eller kommissionens egen utredning.
- Förslaget saknar ekonomisk konsekvensanalys för samhället, eftersom de vapen som kommer att konfiskeras måste ersättas. Det handlar om tiotals miljarder i kostnad för samhället för ersättning och hantering.
- Kontrollen är redan sträng för erhållande av vapenlicens för de vapen som avses i förslaget, i praktiken 3 – 4 års utbildnings- och väntetid med omfattande tävlingsaktivitet.
- Förslaget såsom den ser ut kan omöjligt stoppa grov kriminalitet eller terroristbrott. Det saknas koppling till såväl jaktvapen som tävlingsvapen till de terrorhändelser som avses i förslaget.

2015/0269 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EEG utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan å ena sidan åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen inom unionen och å andra sidan kravet att denna frihet begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till denna typ av produkter. 17 Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).
- (2) Som svar på terroristattacker nyligen, vilka visade på brister i genomförandet av direktiv 91/477/EEG, särskilt när det gäller deaktivering av vapen, omvandling och märkning, efterfrågades i den europeisk säkerhetsagendan som antogs i april 2015 och i förklaringen från inrikesministrarnas rådsmöte den 29 augusti 2015 en översyn av det direktivet och en gemensam strategi för deaktivering av skjutvapen för att förhindra att vapen reaktiveras och används av brottslingar.
- (3) På vissa punkter behöver direktiv 91/477/EEG förbättras ytterligare.
- (4) Institutioner som anlägger kulturella och historiska aspekter på vapen, som erkänts som sådana av den medlemsstat inom vars territorium de är verksamma och som innehar skjutvapen i kategori A förvärvade före dagen för detta direktivs ikraftträdande bör kunna behålla de vapnen, förutsatt att den berörda medlemsstaten ger sitt tillstånd och att vapnen deaktiveras.

Förstöra museers vapensamlingar (4):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. En mängd vapen finns både i LVFs ägo samt i museisamlingar som har viktiga kulturhistoriska värden. Att förstöra dessa samlingar kan omöjligt vara en effektiv åtgärd mot terrorism eller annan grov brottslighet.

(5) Eftersom samlare har pekats ut som en möjlig källa till illegalt omsatta skjutvapen bör de omfattas av detta direktiv.

Förstöra privata samlares vapensamlingar (5):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Det finns en mängd vapen i privata samlingar som har viktiga kulturella och teknikhistoriska värden. Det förefaller inte korrekt att ett oåterkalleligt förstörande av dessa samlingar skulle vara en effektiv åtgärd mot terrorism.

(6) Eftersom vapenmäklare tillhandahåller liknande tjänster som vapenhandlare bör de också omfattas av detta direktiv.

Likställa ”annonstorg” med vapenhandlare (6):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Definitionen är olämplig då den inte förhåller sig till privatpersoners behov av att annonsera sportvapen inom idrottsföreningar, på LVFs hemsida eller anslagstavlor på våra skjutbanor. Att stoppa annonsering på exempelvis LVFs annonstorg är knappast en effektiv metod mot terrorism.

(7) Med hänsyn till att det finns en stor risk för att dåligt deaktiverade vapen reaktiveras och i syfte att höja säkerhetsnivån i hela unionen bör deaktiverade skjutvapen omfattas av detta direktiv. Dessutom bör strängare regler införas som innebär att det inte är tillåtet att äga eller bedriva handel med de farligaste skjutvapnen. Reglerna bör dessutom omfatta skjutvapnen i den kategori n efter det att de har deaktiverats. Om reglerna inte följs bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, inbegripet destruktion av vapnen.

Förbud mot innehav av vapen klass A (7):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. LVFs och andra förenings helautomatiska vapen bör få finnas kvar för tävlings- och träningsverksamhet. LVF har under mycket lång tid innehaft helautomatiska vapen med stor säkerhet utan risk för missbruk, och det finns inget som pekar på något annat i framtiden.

(8) För att deaktiverade skjutvapen ska gå att spåra bör de registreras i nationella register.

Registrering av deaktiverade vapen (8):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Svensk lagstiftning täcker redan detta, och ett utökat regelverk kan inte antas ha någon annorlunda eller ny effekt. Ett korrekt deaktiverat vapen kräver en minst lika stor, om inte större, arbetsinsats än att bygga ett helt nytt vapen från början. Det förefaller onödigt att etablera kostsamma register av korrekt deaktiverade vapen.

—

(9) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan enkelt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan omvandling till kategori A kan vissa halvautomatiska skjutvapen vara mycket farliga om de kan rymma många skott samtidigt. Sådana halvautomatiska vapen bör därför förbjudas för civilt bruk.

Förbjuda och konfiskera halvautomatiska skjutvapen (9):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Ett sådant förbud innebär att LVF helt tvingas upphöra med verksamheten. LVFs samarbete med Luftvärnsförbundet, Hemvärnet, Försvarmakten och Polismyndigheten går helt om intet. Dessutom är både definitioner och gränsdragningar mycket otydliga, men vi drar slutsatsen att i princip samtliga LVFs och våra medlemmars vapen förbjuds och konfiskeras. Rent ekonomiskt rör det sig om summor i storleksordningen 20-30 miljoner bara för vår relativt lilla förening och dess medlemmar.

—

(10) För att undvika att märkningar enkelt avlägsnas och för att klargöra vilka delar som ska märkas bör gemensamma unionsregler för märkning införas.

Unionsgemensamma regler för vilka delar som skall märkas (10):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Formuleringen i förslaget är svårt att tyda och tar inte hänsyn till att vissa vapendelar idag kan tillverkas av plast- och kompositmaterial från vilka det är enkelt att avlägsna eller ändra märkning.

—

(11) Skjutvapen kan användas mycket längre än i 20 år. För att se till att de säkert går att spåra bör register över dem behållas på obestämd tid tills destruktion har intygats.

Upprättande av unionsgemensamt vapenregister (11):

Avstyrker

Avstyrker förslaget. Det är en stor risk för det svenska samhället och försvaret då allt från enskilda "hackers", organiserade ligor eller främmande makt genom dataintrång kan komma över information om samtliga föreningars och privatpersoners vapenförvaringar. Det finns bra anledningar till att varje polisdistrikt hade sitt eget register, nämligen att uppgifterna om vapenägarna och vart de förvarar sina vapen inte skulle hamna i fel händer. Det är svårbegripligt varför exempelvis en italiensk polisman behöver veta vem i Norrlands inland som äger ett visst vapen, och vilken vinst det skulle generera jämfört med nuvarande metoder? Polisen och dess underleverantörer verkar ha nog med utmaningar att få dagens nationella system och register att fungera. Dessutom saknas en kostnadsanalys till vad som framstår som ett mycket dyrt experiment.

—

(12) Försäljning av skjutvapen och delar till skjutvapen genom distanskommunikation kan utgöra ett allvarligt hot mot säkerheten, eftersom metoderna är svårare att kontrollera än de konventionella försäljningsmetoderna, särskilt när det gäller kontroll på nätet av att tillstånd är lagenliga. Det är därför lämpligt att inskränka försäljning av vapen och vapendelar genom distanskommunikation, särskilt internet, till vapenhandlare och vapenmäklare.

Förbud mot privat distanshandel (12):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Nationellt sker största delen av privatpersoners andrahandshandel med skjutvapen genom distanshandel efter annonsering på exempelvis LVFs eller andra skytteföreningars hemsidor eller radannonser i jakt- eller skyttetidningar. Kommersiella internetsidor som Blocket används också, och samtliga dessa forum har redan idag en stark social kontroll och hårt regelverk.

(13) Dessutom är risken för att larmvapen och andra typer av vapen som använder lös ammunition omvandlas till verkliga skjutvapen hög, och i några av terroristattacker användes omvandlade vapen. Det är därför viktigt att ta itu med problemet med omvandlade vapen som används i brottslig verksamhet genom att låta dem omfattas av direktivet. Tekniska specifikationer för larm- och signalvapen liksom salutvapen och akustiska vapen bör antas för att säkerställa att de inte går att omvandla till skjutvapen.

Förbud mot larm- och signalvapen (13):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Terminologin som används förvirrar och det är lätt att definitionerna blir ottydliga och drabbar oskyldiga, exempelvis signalvapen som används vid idrottsevenemang eller för träning av hundar. Svensk lagstiftning täcker dessutom redan start- och signalvapen på ett utmärkt sätt.

(14) För att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna bör kommissionen göra en bedömning av vad som krävs för ett system som kan stödja utbytet av de uppgifter som finns i medlemsstaternas datoriserade register. Kommissionens bedömning kan vid behov åtföljas av ett förslag till lagstiftning som beaktar befintliga system för informationsutbyte.

Upprättande av unionsgemensamt vapenregister (14):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Det är en stor risk för det svenska samhället och försvaret då allt från enskilda "hackers", organiserade ligor eller främmande makt genom dataintrång kan komma över information om samtliga förenings och privatpersoners vapenförvaringar. Det finns bra anledningar till att varje polisdistrikt hade sitt eget register, nämligen att uppgifterna om vapenägarna och vart de förvarar sina vapen inte skulle hamna i fel händer. Det är svårbegripligt varför exempelvis en italiensk polisman behöver veta vem i Norrlands inland som äger ett visst vapen, och vilken vinst det skulle generera jämfört med nuvarande metoder? Polisen och dess underleverantörer verkar ha nog med utmaningar att få dagens system och register att fungera. Dessutom saknas en kostnadsanalys till vad som framstår som ett mycket dyrt experiment. Menar man allvar med att stoppa grov kriminalitet bör detta förslag absolut stoppas.

(15) I syfte att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte mellan medlemsstaterna om beviljade tillstånd och om avslag bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på antagande av en rättsakt som gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa ett sådant system för utbyte av information om beviljade tillstånd och om avslag. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

Delegerad befogenhet till Kommissionen (15):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Det är en stor risk för det svenska samhället och försvaret då allt från enskilda "hackers", organiserade ligor eller främmande makt genom dataintrång kan komma över information om samtliga förenings och privatpersoners vapenförvaringar. Det finns bra anledningar till att varje polisdistrikt hade sitt eget register, nämligen att uppgifterna om vapenägarna och vart de förvarar sina vapen inte skulle hamna i fel händer. Det är svårbegripligt varför exempelvis en italiensk polisman behöver veta vem i Norrlands inland som äger ett visst vapen, och vilken vinst det skulle generera jämfört med nuvarande metoder? Polisen och dess underleverantörer verkar ha nog med utmaningar att få dagens system och register att fungera. Dessutom saknas en kostnadsanalys till vad som framstår som ett mycket dyrt experiment. Menar man allvar med att stoppa grov kriminalitet bör detta förslag absolut stoppas.

(16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011/18.

Tilldela kommissionen genomförandebefogenhet (16):

Avstyrker

Avstyrker förslaget. LVFs uppfattning är att förslaget skall dras tillbaka i sin helhet.

(17) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Överensstämmelse med 2010/C 83/02 (17):

Avstyrker

Avstyrker ovan. LVFs uppfattning är att förslaget inte stämmer överens med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i fråga om egendomsskydd (2010/C 83/02 Artikel 17):

Artikel 17 (2010/C 83/02)

Rätt till egendom

1. Var och en har rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den. Ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid. Nyttjandet av egendomen får regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen.

—oo—

(18) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Subsidiaritet/proportionalitet (18):

Avstyrker

Avstyrker ovanstående slutsats. LVFs slutsats är att förslaget gör väsentliga övertramp av subsidiaritetsprincipen och även strider mot proportionalitetsprincipen.

—oo—

(19) Direktiv 91/477/EEG bör således ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1b ska ersättas med följande:

”1b. I detta direktiv avses med väsentlig del pipan, stommen, lådan, glidskenan eller cylindern, slutstycket

Gemensam standard för väsentliga delar (19):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Texten är terminologiskt förvirrande, det går inte att utläsa vad som avses.

samt varje anordning som konstruerats eller anpassats för att dämpa det ljud som uppkommer då ett skjutvapen avfyras, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade.”

—oo—

Klassificera ljuddämpare som vapendel (a):

Avstyrker

Avstyrker förslaget. En ljuddämpare är inte ett vapen. Nationellt klassas ljuddämpare redan som licenspliktig vapendel och den enda anledningen till förändring är en upplättnings av det nuvarande regelverket kring ljuddämpare.

—oo—

b) Punkt 1e ska ersättas med följande:

” 1e. I detta direktiv avses med vapenmäklare varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består i att förvärva, sälja eller arrangera överföring inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat eller exportera till ett tredjeland färdigmonterade skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition.”

Införa definition av vapenmäklare (b):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Definitionen är olämplig då den inte förhåller sig till hur LVF annonserar ut sportvapen inom sina idrottsföreningar på föreningens hemsida eller fysiska anslagstavla på våra skjutbanor. Gränstragningen är otydlig, det går inte att utläsa vad som avses. Det förefaller exempelvis som att LVF som ideell förening skall få mäkla vapen?

—oo—

c) I punkt 1 ska följande led läggas till:

” 1f. I detta direktiv avses med larm- och signalvapen bärbara anordningar med patroner och gasutströmning framåt, åt sidan eller på ovansidan, vilka är särskilt konstruerade och byggda för att slå larm eller sända en signal och som endast är konstruerade för att avfyras lös ammunition, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition.

1g. I detta direktiv avses med salutvapen och akustiska vapen skjutvapen som har omvandlats särskilt så att de endast kan avfyras lös ammunition för användning vid teaterföreställningar, fotografiering eller film- och teveinspelningar.

Införa definition av larm- signal- salut och akustiska vapen (c):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Definitionerna är mycket otydliga, och det verkar lätt att missförstå vad som avses. Exempelvis omfattas lys-, signal- och nödraketer vilket inte kan vara avsikten och som LVF ibland använder under övning. Även så kallade ofarliga larm-/signalminor som då och då används inom hemvärnet och försvarsmakten verkar omfattas vilket verkar olämpligt och onödigt krångligt.

—oo—

1h. I detta direktiv avses med replikvapen föremål som fysiskt ser ut som skjutvapen men är tillverkade så att de inte kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.

Införa definition av replikvapen (1h):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. En märklig definition som innebär att en mängd föremål såsom barnleksaker och soft-air replikor kommer att omfattas av direktivet. LVFs medlemmar tränar och tävlar då och då med soft-air replikor där användning av krutvapen är olämpligt ur en säkerhetssynvinkel.

—oo—

1i. I detta direktiv avses med deaktiverade skjutvapen skjutvapen som har ändrats i avsikt att göra dem definitivt obrukbara genom åtgärder som medför att skjutvapnets samtliga väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra för någon som helst reaktivering av skjutvapnet.”

d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

” 2. I detta direktiv avses med vapenhandlare varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består i att
i) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera eller omvandla skjutvapen,
ii) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera eller omvandla delar till skjutvapen,
iii) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera eller omvandla ammunition.”

Ny definition av vapenhandlare (2):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Den föreslagna definitionen av vapenhandlare är mycket olämplig. För LVF och dess medlemmar är det absolut nödvändigt att kunna modifiera tävlingsvapen utifrån den tävlandes förutsättningar. Bättre ergonomi betyder snabbare och bättre tränings- och tävlingsresultat. Vi har då och då också behov av att utföra underhåll och reparationer av våra vapen.

För LVFs utbildnings- och nybörjarverksamhet är det absolut nödvändigt att kunna erbjuda föreningsvapen samt ammunition till dessa då personer utan licens enligt svenska lagstiftning inte själva får inneha ammunition. LVF ”hyr inte ut ammunition” – det är en nödvändig förbrukningsvara för att kunna använda föreningsvapnen och LVF ser sig omöjligen som en vapenhandlare.

—oo—

3. I artikel 4 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

” 1. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen eller delar till skjutvapen som släpps ut på marknaden har märkts och registrerats i enlighet med detta direktiv.

2. För att kunna identifiera och spåra alla monterade skjutvapen ska medlemsstaterna i samband med tillverkningen av varje skjutvapen, eller vid tidpunkten för import till unionen, kräva att vapnen ges en unik märkning som inbegriper tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret. Detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke. Märkningen ska vara anbringad på skjutvapnets låda.

Unionsgemensamma regler för vilka delar som skall märkas:

Avstyrker

Avstyrker förslaget. Vissa av dessa förslag har så sent som 6 månader sedan tagits bort (SE-märkningen), då det ansågs att de inte hade någon som helst effekt på brottslighet eller spårbarhet. Kravet på nymärkning av vapen eller vapendelar vid införsel till Sverige ska inte gälla då införsel sker från en medlemsstat inom EU.

—oo—

Medlemsstaterna ska se till att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks med tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen.

När ett skjutvapen överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom se till att det förses med en unik märkning som tillåter identifiering av den stat från vilken överföringen har skett.

3. Vapenhandlaren eller vapenmäklaren ska ha medlemsstatens tillstånd för att få bedriva sin verksamhet inom dess territorium, och detta ska grundas på åtminstone en prövning av vapenhandlarens eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och förmåga. I fråga om juridiska personer gäller prövningen den juridiska personen och den person som leder företaget.”

Registrering av vapenmäklare och vapenhandlare:

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. LVF tycker att definitionerna av både vapenhandlare och vapenmäklare är olämpliga då den inte förhåller sig till hur verkligheten ser ut när exempelvis privatpersoner i sportskytteklubbar annonserar ut sportvapen inom sina idrottsföreningar på föreningens hemsida eller fysiska anslagstavla på skjutbanan. Det förefaller exempelvis som att LVF som ideell verksamhet utan vinstintresse skall få mäkla vapen. Vidare är förslaget på definitionen av vapenhandlare alltför brett.

När LVF exempelvis byter ett sikte, förändrar en kolv, reparerar vårt föreningsvapen eller tillhandahåller ammunition till självkostnadspris vid medlemsskytte är vi knappast per definition att anses som vapenhandlare.

Att LVF skulle tvingas söka upp en riktig vapenhandlare eller vapensmed för dessa rutinärenden omöjliggör vår ideella verksamhet både av tids- och kostnadsskäl.

—oo—

4. Artikel 4.4 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

” Detta register ska omfatta uppgifter om skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvarens eller ägarens namn och adress. Registerposten ska, även för deaktiverade skjutvapen, bibehållas tills den behöriga myndigheten har intygat att vapnet har skrotats.”

Upprättande av unionsgemensamt vapenregister:

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Förväxling kring definitioner är sannolik; skrotning, deaktivering och destruktions. Vad är vad och vad innebär varje enskild term? Kan ett skrotat vapen deaktiveras? Kan ett destruerat vapen skrotas?

—oo—

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

” Vapenhandlare och vapenmäklare ska vara skyldiga att under hela sin yrkesverksamma tid föra ett register där alla skjutvapen som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra skjutvapnet, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvarens namn och adress.

Efter det att verksamheten har upphört ska vapenhandlaren eller vapenmäklaren överlämna registret till den nationella myndighet som är ansvarig för det register som avses i första stycket.

Varje medlemsstat ska se till att vapenhandlare och vapenmäklare som är etablerade på dess territorium har register som är anslutna till det datoriserade skjutvapensregistret.”

Upprättande av extra vapenregister:

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Svenska vapenhandlare har redan rapporteringsskyldighet. Att lägga samma krav på ”mäklare” (LVFs hemsida, sidor som Blocket m.m.) fyller ingen funktion eftersom dessa forum aldrig är i besittning av vapnet.

—oo—

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för innehav av skjutvapen avsedda för jakt eller tävlingskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter,

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller för allmän ordning och säkerhet; om en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska detta anses tala för att sådan fara föreligger.

Lägsta åldersgräns för vapenlicenser om 18 år:

Avstyrker

Avstyrker förslaget – Förslaget omöjliggör för talangfulla skyttar som behöver lämpliga vapen i samband med sin utbildning, exempelvis det i Sverige mycket populära Biathlon.

—oo—

2. Medlemsstaterna ska föreskriva standardiserade läkarundersökningar för utfärdande eller förnyande av de tillstånd som avses i punkt 1, och de ska återkalla ett tillstånd om något av de villkor som låg till grund för att det beviljades inte längre är uppfyllt. Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha vapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma vapen inom sitt eget territorium.

Läkarundersökningar av alla vapenägare:

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. I Sverige har läkare redan idag anmälningsplikt vid misstänkta fall.

Vården lider redan av tids- och resursbrist och att löpande och årligen testa hundratusentals vapenägare kommer dels inte uppnå målen dels urholka de befintliga resurserna med resultat att de mest behövande drabbas.

Beräknat på 800 000 vapenägare och femårsintervall mellan testerna måste den svenska sjukvården mentaltesta i storleksordningen 750 vapenägare per dag. Har någon kostnads- eller resursanalys gjorts för att avgöra om förslaget är genomförbart, och om det skulle leverera några som helst positiva bieffekter? Hur många nya läkare och psykologer måste utbildas för att kunna erhålla status quo i dagens system?

—oo—

Artikel 6

Medlemsländerna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen och ammunition tillhörande kategori A och skrota skjutvapen och ammunition som innehas i strid mot denna bestämmelse och som har beslagtogs.

Förbud mot innehav av vapen klass A (7):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. LVF innehar idag ett antal helautomatiska vapen och anser att de måste få finnas kvar för tävlings- och träningsverksamhet inom vårt uppdrag inom Totalförsvaret.

—oo—

Medlemsstaterna får tillåta institutioner som anlägger kulturella och historiska aspekter på vapen och som erkänts som sådana av den medlemsstat inom vars territorium de är verksamma att inneha skjutvapen i kategori A förvärvade före den [the date of entry into force of this Directive] förutsatt att de har deaktiverats enligt de bestämmelser som genomför artikel 10b.

Förstöra museers vapensamlingar (4):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. En mängd vapen i museisamlingar finns med viktiga kulturella och teknikhistoriska värden. Det förefaller märkligt om ett oåterkalleligt förstörande av dessa samlingar skulle vara en effektiv åtgärd mot terrorism eller kriminalitet.

—oo—

Att förvärva skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition i kategorierna A, B och C genom distanskommunikation enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG(*) ska endast vara tillåtet för vapenhandlare och vapenmäklare och ska vara föremål för strikt kontroll av medlemsstaterna.

Förbud mot privat distanshandel (12):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. I Sverige sker största delen av andrahandshandel med skjutvapen genom annonsering på exempelvis hemsidor eller radannonser i jakt- eller skyttetidningar. Ett förbud mot privat distanshandel innebär att LVF:s medlemmar inte får träffa avtal rörande vapen eller reservdelar per telefon eller SMS. Med tanke på Sveriges storlek och slår förslaget hårt mot glesbygden och brister i proportionalitet.

—oo—

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EGT L 144, 4.6.1997, s. 19)."

7. I artikel 7.4 ska följande stycke läggas till:

"Taken för innehav ska inte överstiga fem år. Tillståndet kan förnyas om de villkor som låg till grund för att det beviljades fortfarande är uppfyllda."

Vapenlicenser förfaller efter fem år (7):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. Sverige har redan lagstiftning och erfarenhet av det föreslagna systemet som idag är i kraft för enhandsvapen vars licenser förfaller efter fem år. Notera att LVF och våra medlemmar upplever en stor irritation med hur Polismyndigheten idag missköter sitt uppdrag kring vapenlicenser.

LVF och vissa medlemmar har JO-anmält Polisen för sin långsamma och onödigt omständliga hantering av rena rutinärenden. Exempelvis JO-anmälde LVF Polisen och den ansvarige Peter Thorsell då licenshanteringen drog ut över 500 dagar, och LVF tvingades gå till domstol för att till slut få ut en vapenlicens på ett ordinarie föreningsvapen.

(Källa: <http://gamla.mitti.se/stockholms-jagare-stoppas-fran-ajgjakten/>)

LVF avråder baserat på egen erfarenhet å det starkaste för att införa denna regel, och hoppas att Polismyndigheten kan få ordning på sin licenshantering så att den följer gällande lagstiftning.

—oo—

8. Följande artiklar ska införas som artiklarna 10a och 10b:

"Artikel 10a

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att larm- och signalvapen liksom salutvapen och akustiska vapen inte kan omvandlas till skjutvapen.

Medlemsstaterna ska anta tekniska specifikationer för larm- och signalvapen liksom salutvapen och akustiska vapen för att säkerställa att de inte går att omvandla till skjutvapen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.

Artikel 10b

Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera åtgärderna för deaktivering av skjutvapen för att säkerställa att ändringarna på ett skjutvapen gör det irreversibelt funktionsodugligt. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med kontrollen utfärdas ett intyg eller någon annan handling, av vilken det framgår att skjutvapnet har deaktiverats, eller att vapnet förses med en väl synlig märkning i det syftet.

Kommissionen ska anta standarder och teknik för deaktivering som säkerställer att deaktiverade skjutvapen är irreversibelt funktionsodugliga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.”

9. I artikel 13 ska följande punkter läggas till som punkterna 4 och 5:

”4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta information om tillstånd som beviljats för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat samt information om avslag på ansökan om tillstånd enligt definitionen i artikel 7.

Upprätta dubbla register i strid med befintligt direktiv 91 /477/EEG (8):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag. När en jägare eller sportskytt från ett EU-land vill jaga i annat EU-land krävs enligt 91/477/EEG ett Europeiskt Skjutvapenpass. Förslagsvis godkänner svensk Polis andra länders EU-pass, istället för att nu vara ensamt i Europa om att inte göra det.

—

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a avseende formerna för utbyte av information om beviljade tillstånd och om avslag.”

Upprätta dubbla register i strid med direktiv 91 /477/EEG (5):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – när en jägare eller sportskytt från ett EU-land vill jaga i annat EU-land krävs enligt 91/477/EEG ett Europeiskt Skjutvapenpass, något annat skall inte vara nödvändigt. Förslagsvis godkänner svensk Polis andra länders EU-pass, istället för att nu vara ensamt i Europa om att inte göra det.

—

10. Artikel 13a ska ersättas med följande:

”Artikel 13a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegerade befogenhet som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en obestämd tid från den dag då detta direktiv träder i kraft.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det

att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

11. Följande artikel ska läggas till som artikel 13b:

Ge kommissionen fler och bredare mandat i vapenfrågor på obestämd tid (10): Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – Med hänsyn till de stora bristerna i förslaget och avsaknaden av konsekvensanalys är det rimligt att anta att Kommissionen kommer försöka fatta fler beslut i samma stil. Det är olämpligt att ge Kommissionen ett utökat mandat när hanteringen är så vårdslöst och slarvigt skött.

—oo—

”Artikel 13b

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

12. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Kommissionen ska vart femte år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, vid behov åtföljd av förslag till åtgärder, särskilt i fråga om kategorierna av skjutvapen i bilaga I och de frågor som rör ny teknik, t.ex. friformsframställning med 3d-skrivare. Den första rapporten ska lämnas två år efter detta direktivs ikraftträdande.

Ge kommissionen fler och bredare mandat i vapenfrågor på obestämd tid (13b): Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – Med hänsyn till de stora bristerna i förslaget och avsaknaden av konsekvensanalys är det rimligt att anta att Kommissionen kommer försöka fatta fler beslut i samma stil. Det är olämpligt att ge Kommissionen ett utökat mandat när hanteringen är så vårdslöst och slarvigt skött.

Framställningsmetoderna av vapen och vapendelar torde inte heller spela någon roll. En vital del är en vital oavsett om den är CNC-fräst eller utskrivet i en 3D-skrivare, och omfattas således direkt av lämplig lagstiftning.

Kommissionen ska senast den xxxx göra en bedömning av vad som krävs för ett system för utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna via det datoriserade register som avses i artikel 4.4. Kommissionens bedömning ska vid behov åtföljas av ett förslag till lagstiftning som ska beakta befintliga system för informationsutbyte.”

Upprätta fler dubbla centrala register (4.4):

Avstyrker

—oo—

iii) I kategori C ska följande punkter läggas till:

”5. Larm- och signalvapen, salutvapen och akustiska vapen samt replikvapen.

Till kategori C tillföra larm- signal- salut- akustiska- och replikvapen (iii):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – Definitionerna är mycket otydliga, och det verkar lätt att missförstå vad som avses. Exempelvis omfattas lys-, signal- och nödraketer vilket inte kan vara avsikten och som LVF ibland använder under övning. Även så kallade ofarliga larm-/signalminor som då och då används inom hemvärnet och försvarsmakten verkar omfattas vilket verkar olämpligt och onödigt krångligt.

—oo—

6. Skjutvapen i kategori B och enligt punkterna 1–5 i kategori C efter det att de har deaktiverats.”

b) I punkt B ska följande text utgå:

”Slutstycket, patronläget och pipan till ett skjutvapen tillhör som separata delar samma kategori som det skjutvapen de är eller är tänkta att vara monterade på.”

14. Del III i bilaga I till direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska utgå.

b) Led b ska ersättas med följande:

”är gjorda för livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte.”

c) Andra stycket ska utgå.

Inom kategori B och Del III bilaga I göra ovan förändringar (6):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – LVF anser att definitionerna är otydliga, och kan inte utläsa vad som avses.

—oo—

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [3 månader efter offentliggörandet i EUT]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Implementeringstid tre månader (Artikel 2):

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – det förefaller osannolikt att samtliga medlemsländer skall hinna analysera, budgetera och implementera ett direktiv på så kort tid som föreslås.

—oo—

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Förslag om avsteg från subsidiaritetsprincipen:

Avstyrker

Avstyrker ovan förslag – förslaget om att i medlemsländernas nationella vapenlagstiftning infoga en hänvisning till direktiv 91/477/EEG vilken i sin tur genom 258/2012 (IP/12/225) är underställd ett FN-protokoll är ett väsentligt övertramp av subsidiaritetsprincipen.

Stockholms Luftvärnsförbunds Skytteklubb - Remissvar

SIDA 12/12